

Sygn. akt III Cz 415/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Wiśniewska – Drobny

Sędziowie SO Arkadia Wyras – Wieczorek

SO Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. G. (G.)

przeciwko V. G.

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanej

na punkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 18 lutego 2016 r., sygn. akt III RC 34/16

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Arkadia Wyras – Wieczorek

Sygn. akt III Cz 415/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 lutego 2016 roku Sąd Rejonowy w (...) udzielił zabezpieczenia w zakresie powództwa o alimenty w ten sposób, że zobowiązał pozwaną do łożenia na rzecz powoda kwoty po 200 zł miesięcznie poczynając od 18 lutego 2016 roku, płatnych do rąk powoda w terminie do dziesiątego każdego miesiąca - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (pkt 1), a w pozostałym zakresie oddalił wnioski o zabezpieczenie (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że powód wniósł pozew o alimenty w wysokości po 300 zł miesięcznie od 1 listopada 2015 roku wnosząc jednocześnie o zabezpieczenie poprzez zobowiązanie pozwanej do łożenia na jego rzecz kwoty po 300 zł miesięcznie, gdyż jest jej synem, uczęszcza do Liceum Ogólnokształcącego, mieszka z ojcem, który pokrywa koszty jego utrzymania, a pozwana od listopada 2015 roku nie łoży na jego utrzymanie przesyłając jedynie 150 zł miesięcznie na utrzymanie małoletniej siostry powoda. Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwo jest uprawdopodobnione, rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Dlatego też na podstawie art. 753 § 1 k.p.c. udzielono zabezpieczenia, jednak żądanie ponad kwotę 200 zł miesięcznie na obecnym etapie jest wygórowane, gdyż nie są dokładnie znane możliwości zarobkowe pozwanej ani potrzeby powoda.

Zażalenie na to postanowienie złożyła pozwana zaskarżając je w części ponad kwotę 100 zł miesięcznie zabezpieczenia i zarzuciła naruszenie art. 135 § 1 k.r.o. wnosząc o zmianę tego postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia powództwa o alimenty w kwocie po 100 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu wskazała, że ustalona kwota zabezpieczenia nie odpowiada jej możliwościom majątkowym i zarobkowym, bo w październiku 2015 roku została wyrzucona przez męża z ich wspólnego domu, a od tego czasu mieszka w wynajmowanym pokoju, którego koszty wynoszą 400 zł miesięczne, ponosi alimenty na córkę wysokości 150 zł miesięcznie, spłaca 100 zł tytułem zakupu mebli i ponosi połowę opłat związanych z utrzymaniem lokalu, a dodatkowo opłacała opał

w wysokości 90 zł oraz ratę podatku od nieruchomości w wysokości 42 zł. Jej miesięczne opłaty to 900 zł, a jej dochody to 1715 zł. Lokal, który obecnie zajmuje znajduje się w złym stanie technicznym i wymaga remontów, ponadto pozwana została wezwana do zapłaty zaległości, ponieważ kredyt zaciągnięty przez męża poręczyła, a nie jest spłacany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie roszczenia oznacza, że powód przedstawi i należyte uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Roszczenie jest więc uprawdopodobnione, jeżeli jest szansa na jego istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez powoda materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red.

A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Należy zauważyć, że w sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 k.p.c.). Dlatego też powód w sprawie o alimenty winien uprawdopodobnić, że jest dzieckiem pozwanej i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie (art. 133 § 1 k.r.o.), a jego usprawiedliwione potrzeby i możliwości zarobkowe oraz majątkowe pozwanej uzasadniają żadaną wysokość alimentów (art. 135 § 1 k.ro.).

Pozwana przeprowadziła się do mieszkania swojej matki, co wynika z pisma zarządcy nieruchomości z 29 lutego 2016 roku /k. 19/. Okoliczność ta musi być brana pod uwagę, albowiem jeżeli pozwana nie jest w stanie ponosić kosztów utrzymania lokalu w wysokości 400 zł - jednego pokoju w mieszkaniu stanowiącego własność jej matki - to zawsze, jako jej córka, może zwrócić się do matki o pomoc w tym zakresie i prolongatę terminu płatności oraz zmniejszenie tego czynszu. Jednocześnie to, że pozwana pozostaje w konflikcie z mężem i razem nie mieszkają nie może mieć negatywnego odzwierciedlenia na jej stosunki alimentacyjne w stosunku do syna.

Biorąc pod uwagę średnie miesięczne dochody pozwanej w wysokości 1715 zł netto oraz wskazywane na obecnym etapie postępowania koszty związane z jej wydatkami w wysokości 900 zł miesięcznie (w tych wydatkach jest już kwota alimentów na córkę w wysokości 150 zł miesięcznie, obciążenia związane z mieszkaniem i rozłożeniem zaległości za meble na raty) trzeba zauważyć, że pozostaje jej 815 zł miesięcznie, zaś po odjęciu zabezpieczonych alimentów (200 zł), pozostanie jej 615 zł, a więc jej potrzeby z tej kwoty będą mogły być zabezpieczone, albowiem wszelkie wydatki związane z obciążającymi ją opłatami za lokal oraz alimentami zostały już od jej dochodów odliczone. Jest to kwota trzykrotnie wyższa od zabezpieczonych alimentów na rzecz syna.

Ponadto pozwana w żaden sposób nie wskazuje, że koszty jej utrzymania przewyższają jej dochody. Innych kosztów swego utrzymania nie podnosi wskazując jedynie, że lokal, w którym zamieszkuje wymaga remontu, ale jest to przecież własność jej matki i to w stosunkach zobowiązaniowych z nią powinna tą sprawę załatwić, a nie przenosić tych obciążeń na stosunki alimentacyjne z synem. Poza tym te wydatki na remont mieszkania nie zostały sprecyzowane nawet w zakresie kwoty.

Z powyższych względów możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanej nie uniemożliwiają regulowania kwoty 200 zł tytułem alimentów na syna. Jednocześnie pozwana nie kwestionuje, że uzasadnione potrzeby powoda wymagają regulowania alimentów w wysokości po 200 zł miesięcznie – zażalenie zmierza w kierunku jej ograniczonych możliwości majątkowych

i zarobkowych, a nie kwestionuje usprawiedliwionych potrzeb nastoletniego syna.

Dlatego też zarzuty zażalenia są bezzasadne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

SSO Roman Troll SSO Krystyna Wiśniewska – Drobny SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek